

den Forhandling, der her er ført, og Udvalgets Forhandlinger om Lovforslaget og Ændringsforslagene saaledes, at Udvalget — hvad ogsaa den ærede Ordfører har udtrykt — var fuldt enigt om, at en Dyrtidshjælp skulde der ydes, og saa maatte Staten naturligvis skaffe Midlerne dertil. Vel kan jeg altsaa udtrykke min Glæde over, at Lovforslaget ikke bliver dyrere, men paa den anden Side maa jeg hævde, at det Lovforslag, som fremsattes af Regeringen, kunde gennemføres finansielt, og jeg maa beklage, at man har beskaaret det for Tjenestemænds Vedkommende, som jeg mener ifølge deres Stilling og Trang var fuldt berettigede til at faa Hjælpen. Om Lovforslaget vil blive ændret mellem anden og tredje Behandling, skal jeg ikke have nogen Mening om. Som Lovforslaget vil foreligge, hvis de stillede Ændringsforslag vedtages, kan Regeringen modtage det.

Ordføreren (L. Rasmussen [Vejle Amts 1ste Valgkreds]): Jeg vil gerne anbefale et Underændringsforslag, som jeg har stillet til det af Udvalget stillede Ændringsforslag. Det er af ren redaktionel Art.

Saa vil jeg til det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen) sige, at naar han her nævner, at denne Lov ikke vil vække Tilfredshed, var vi vel i Udvalget klare over, at der vilde blive nogen Utilfredshed, naar Ændringsforslagene kom frem, men naar vi bestræbte os for at faa en enstemmig Indstilling, havde vi ikke tænkt os, at et Medlem af Udvalget vilde bidrage til at øge Utilfredsheden ved at fortælle, hvor utilfreds han er. Hvis de øvrige Udvalgsmedlemmer vilde bære sig ad paa samme Maade og fortælle, hvad de havde ønsket og vilde gaa med til, maatte Utilfredsheden kulminere. Det maatte den gøre, naar man saa, hvor delte Meningerne var i Udvalget. Naar vi bestræbte os for at naa til Enighed, var det netop, fordi vi mente derved bedre at kunne faa Tjenestemændene til at forstaa, at det var det opnaaelige, vi var kommet til.

Jeg vil til den højtærede Finansministers Udtalelser om, at han ikke troede, at det var det samlede Udvalgs Ønske, men kun et Ønske hos mig, at alle disse Reservearbejdere og Hjælpearbejdere ogsaa skulde have Dyrtidshjælp, sige, at da det kom frem i Udvalget, at disse Arbejdere burde medtages i Lovforslaget, var der ingen i Udvalget, som havde noget imod, at vi forsøgte at faa dem med. Vi havde derefter en Forhandling med den højtærede Finansminister, som erklærede, at det var

umuligt. Skulde dette Spørgsmaal løses, maatte det gaa til Fagministrene. Jeg har derfor nogen Grund til at tro, at det er Udvalgets Ønske, at Fagministrene tager denne Sag op, da Finansministeren erklærer ikke at kunne det. Jeg indrømmer, at efter at Finansministeren havde erklæret: Jeg kan ikke tage dem med her, det er umuligt, det maa gaa til Fagministrene, har vi ikke beskæftiget os mere med denne Sag i Udvalget, men det var vort Ønske, at de nævnte skulde have været med i denne Lov, og følgelig var det vort Ønske, at de ogsaa skulde med under særlige Forhold. Jeg vil ogsaa sige, at naar Staten betaler en Dagløn paa 3 Kr. og Timelønninger paa 35 Øre og Finansministeren beklager, at vi ikke er gaaet højere end til 2,150 Kr. med Dyrtidshjælp, vil den højtærede Minister give mig Ret i, at saa kan vi i Fællesskab beklage, at det ikke har været muligt at faa de Folk med, der har 900—1,000 Kr. i Indtægt, og som er Familieforsørgere med Børn. Jeg vil haabe, at man vil være med til at give dem den Dyrtidshjælp, som de i høj Grad trænger til. At det var Udvalgets Mening, at ogsaa Overarbejde kunde medtages indenfor de 300 Kr.s Fradrag, maatte den højtærede Finansminister i Grunden kunne vide, fordi det stod i den oprindelige Betænkning, som var tiltraadt af Udvalget, men Ministeren erklærede, at saaledes som Bestemmelsen var affattet i Betænkningen, var det Ministeren, der skulde fradrage det, og det kunde han ikke. Det var imidlertid Udvalgets Ønske, og det glæder mig, at den højtærede Finansminister vil tage Hensyn dertil under Forvaltningen af Løven.

Naar den højtærede Minister beklager, at Lovforslaget er beskaaret saa stærkt, som det er, og ligesom siger, at Udvalget ikke ser med saa stor Velvillie paa Tjenestemændene som Ministeren, vil jeg sige til den højtærede Minister, at saa skulde han have set at faa Tilslutning indenfor sit eget Parti, inden han beklager det, der er sket. Ellers kunde man let faa den fejle Opfattelse, at det er det Parti, den højtærede Minister tilhører, der har ønsket at være rundhaandet, og at det er andre, der ikke har villet det. Jeg tror, at den højtærede Minister skulde have sikret sig Tilslutning i det mindste indenfor sit eget Parti, inden han beklager, at der har fundet en Beskæring Sted, som ikke mindst hans eget Parti har været med til. Jeg beklager ogsaa, at vi ikke er naaet videre, men det fremmer neppe Sagen, at vi her staar